

siedzibę wykazy najwyższych korzyści majątkowych procentów, prowizyj i t. p., pobieranych przez nie za udzielone pożyczki oraz pobierane przy załatwianiu każdego rodzaju czynności.

§ 5. Minister Skarbu oznaczy terminy, w jakich wykazy wymienione w § 4 mają być przedstawiane oraz wyda szczegółowe przepisy, odnoszące się do ich sporządzenia.

§ 6. Winni wymawiania sobie lub pobierania korzyści majątkowych (odsetek, prowizyj i t. p.) przekraczających najwyższe granice ustanowione w § 1 lub na zasadzie § 2 niniejszego rozporządzenia, a w braku ustanowienia tychże granic — korzyści majątkowych wyższych od przedstawionych w myśl §§ 4 i 5 niniejszego rozporządzenia będą karani — o ile dany czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego surowszą karą — aresztem do 4 tygodni i grzywną do 5 tysięcy złotych lub jedną z tych kar.

Właściwe do orzekania są sądy powiatowe (pokoju).

§ 7. Winni nieprzedstawienia we właściwym terminie wykazów wymienionych w § 4 będą karani grzywną do wysokości jednego tysiąca złotych, wymierzoną przez władzę skarbową II instancji.

W orzeczeniu należy przewidzieć na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie ponad dwa tygodnie.

Od orzeczenia karnego można w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce władzy skarbowej II instancji odwołania do właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów dotyczących odwołań od wyroków sądów powiatowych (pokoju). Sąd okręgowy nie może jednak uchylić orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny, atoli aresztu zastępczego nie można wykonać przed prawomocnością orzeczenia.

§ 8. Ministrowi Skarbu przysługuje prawo kontroli korzyści majątkowych (odsetek, prowizyj i t. p.) pobieranych przez przedsiębiorstwa wymienione w § 2.

Sposób wykonania powyższej kontroli oznaczy Minister Skarbu. Wykonanie jej może być powierzone organom administracji skarbowej lub korporacjom prawa publicznego (izbom handlowo-przemysłowym) lub też związkom instytucji kredytowych.

Winni wzbronienia wstępu do lokalu przedsiębiorstw wymienionych w § 2 osobom delegowanym przez władzę skarbową do przeprowadzenia kontroli zgodnej z rozporządzeniem Ministra Skarbu lub nieprzedstawienia tymże osobom posiadanych ksiąg, dokumentów i innych dowodów, zawierających wiadomości potrzebne dla przeprowadzenia kontroli będą karani — o ile dany czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego karą surowszą — według § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Przepisy obowiązujących dotychczas ustaw karnych i cywilnych w przedmiocie lichwy pozostają nie naruszone.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, a co do §§ 6 — 8 nadto Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą do dnia 1 lipca 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

575.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 czerwca 1924 r.

o sprzedaży nieruchomości Skarbu Państwa, będących w Zarządzie Państwowych Zakładów Graficznych.

Na zasadzie art. 1 p. 6 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do sprzedaży mającej powstać spółce akcyjnej „Krajowe Zakłady Graficzne Sp. Akc. w Warszawie” nieruchomości Skarbu Państwa, położonych w Warszawie przy Al. Jerozolimskiej, a to pod № pol. 87 uregulowanej w księdze hipotecznej № 1582E 16 i pod № pol. 91 uregulowanej w księdze hipotecznej № 1582E 18 — nie niżej ceny kupna sprzedaży trzech i pół milionów złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

576.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 29 czerwca 1924 r.

w sprawie wykonywania opieki społecznej nad obywatelami polskimi, którzy w żadnej gminie Rzeczypospolitej Polskiej nie mają prawa do opieki trwałej, oraz ponoszenia wynikających stąd kosztów.

Na podstawie art. 1 punkt 4-a ustawy z dn. 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i re-

formie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) zarządzą, zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. co następuje:

§ 1. Opiekę nad obywatelami, którzy w żadnej gminie Rzeczypospolitej nie mają prawa do trwałej opieki, wykonywa gmina pobytu. Koszty tej opieki ponosi wojewódzki związek komunalny, w którego skład ta gmina wchodzi, na terenie zaś m. st. Warszawy gmina miejska Warszawa.

§ 2. Do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego koszty opieki społecznej, określone § 1 niniejszego rozporządzenia, ponoszą powiatowe związki komunalne oraz wydzielone z nich gminy miejskie, wchodzące w skład odnośnego województwa (wileńskiego okręgu administracyjnego), a to w stosunku do ich liczby mieszkańców według ostatniego urzędowego spisu ludności.

§ 3. Repartycji tych kosztów pomiędzy związki komunalne dokona na obszarze każdego województwa (wileńskiego okręgu administracyjnego) Wojewoda (Delegat Rządu w Wilnie) po upływie każdego roku kalendarzowego.

Na poczet przypuszczalnych należności może Wojewoda (Delegat Rządu w Wilnie) pobrać od powiatowych związków komunalnych i wydzielonych z nich gmin miejskich zaliczki.

§ 4. Sposób zwracania gminom kosztów, poniesionych w myśl niniejszego rozporządzenia, oraz wysokość i terminy wpłat zaliczek przewidzianych w § 3, określi rozporządzenie wykonawcze.

§ 5. Na pokrycie kosztów spowodowanych niniejszym rozporządzeniem służyć będą zwiększone dodatki komunalne do państwowych podatków bezpośrednich.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województw: poznańskiego, pomorskiego i śląskiego. Z dniem tym traci na tym obszarze moc obowiązującą przepis art. 13 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. № 92, poz. 726).

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
Simon

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

577.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 czerwca 1924 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej Przepisów Tymczasowych o szkołach elementarnych w Królestwie Polskiem na powiaty: grodzieński i wołkowyski oraz gminy: białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego województwa białostockiego.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 2 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 93) — zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą Przepisów Tymczasowych o szkołach elementarnych w Królestwie Polskiem, uchwalonych przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego w dniu 10 sierpnia 1917 r. (Dz. Urz. Dep. Wyzn. Relig. i Oświec. Publ. Tymczasowej Rady Stanu Królestwa Polskiego № 1, Dział I, poz. 1) rozciąga się na powiaty: grodzieński i wołkowyski oraz gminy: białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego województwa białostockiego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *Miklaszewski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

578.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 27 czerwca 1924 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy towarowej polskich kolei żelaznych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje: